

ніе и знаяніе и по най-долни-ты слоеве отъ народа. А това може да ся направи така:

1) Тыя *праздничны* или *повторны училища* по градове-ты, гдѣ-то млада-ты сж свободны отъ земледѣльскж работж, могжть да гы спождають цѣлж годинж, и лѣтъ и зимѣ.

2) По села-та и уобще по мѣста, гдѣ-то хора-та живѣжть отъ земледѣліе и добытъж, могжть да бжджть отворены само зимѣ, а лѣтъ, явно е, че много-то полскы работы щжть повыкать млада-ты за да причечелять нѣчто за у дома си.

3) За учителя на праздничны-ты училища прилично е да бжджть пакъ мѣстни-ти учителя и священники. А това не прѣчи ако въспрїйме и другъ нѣкой родолюбець, кога-то има врѣмя за да прѣдава въ тыя училища.

4) На учителя, кои-то ся отличать у тыя училища, за наградж може имъ ся въздѣ нѣчто прїдъ възъ заплатж-тж.

5) За вжтрѣшній урядъ на тыя училища може ся дръжя това правило:

а) Оныя, кои-то не знажть ни да четжть ни да пишжть, нѣка прѣвѣ да ся обучивать какъ да ся прѣкрестять, какъ да ся молять Богу, а послѣ да ся оправять и на четеніе, писаніе и смѣтаніе. За всичко това за сега учителя-тѣ могжть да ся служатъ съ книжки-ты, что ся прѣдавать въ долни-ты училища и както тамъ ся прѣдавать, само нека всякакъ избѣгвать механическо-то изучваніе на память.

б) Оныя, кои-то знажть вещь по нѣчто да четжть и пишжть, и кои-то дохождать тукъ за да повторять нѣчто, отъ кое-то сж учили по-напрѣдъ, нека ся прїемжть въ второй чинъ, па спорядъ това нека ся утврѣждавать на по-добро четеніе, писаніе и смѣтаніе. Възъ това нека да имъ ся приказвать и нѣкон прѣвоначалны основны знаянія, кои-то сж нужды за тѣхны животъ и занятіе спорядъ мѣсто-то.

в) Тукъ уобще зависн отъ учителей-тж ревность и знаяніе какъ да бжджть подѣлени ученици-ти на чинове спорядъ тѣхно-то приготвяніе.

г) Мѣсто за тыя училища могжть да бжджть сегашны-ты училища. За книги и другы потрѣбы за ученіе-то може да давать иснафе-тѣ, зачто-тѣ сж и длжжи, па имжть и нуж-